

desembalçar v. tr. des-
 bament (a un membre embalat)

desembalbir v. tr. Desembalbar

desembalçar v. tr. Desembogar

desemballestar v. tr. Desballestar

desembanyonar v. tr. Leparar
 (alguna cosa) des banyons que la
 subjecten

desembalumar v. tr. Alliberar
 d'allò que embalumava

desembaràs m. Desembarassament,
 esp. el fet d'haver-se desembarassat d'algú
 o d'alguna cosa. Pa son fora: quin desembaràs.
 || Enyer algú un desembaràs, enyer desem-
 barassat

♂ [pl. -assos]